

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/19-01/381

URBROJ: 354-01/19-9

Zagreb, 18. lipnja 2019.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, u vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednika, Dragice Markanović i Alice Brandt, članica, povodom žalbe žalitelja ABB d.o.o., Zagreb, na dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od 24 mjeseca, broj objave: 2019/S 0F5-0013840, predmet nabave: ugradnja sustava za nadzor i upravljanje elektroenergetskim postrojenjima, naručitelja HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, OIB: 46830600751, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13., 127/13. i 74/14.), te članaka 398. i 425. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16.: dalje u tekstu ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se točka 2.2. (Kriteriji za odabir ponude) dokumentacije o nabavi u dijelu koji glasi: „Maksimalni broj bodova koji se može ostvariti prema ovom kriteriju određen je u tablici 1 pod oznakom D“ u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od 24 mjeseca, broj objave: 2019/S 0F5-0013840, predmet nabave: ugradnja sustava za nadzor i upravljanje elektroenergetskim postrojenjima, naručitelja HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb. Zahtjev žalitelja za poništenje točke 2.2. Kriterija u preostalom dijelu, točke 2.3. te Izjave o jamstvenom roku (Prilog I.), odbija se kao neosnovan.
2. Nalaže se naručitelju HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju ABB d.o.o., Zagreb, troškove žalbenog postupka u iznosu od 2.500,00 kuna, dok se u preostalom dijelu zahtjev žalitelja odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o., Zagreb, objavio je 11. travnja 2019. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od 24 mjeseca, broj objave: 2019/S 0F5-0013840, predmet nabave: ugradnja sustava za nadzor i upravljanje elektroenergetskim postrojenjima. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda s relativnim značajem kriterija: A1 - ukupna cijena ponuđene robe (licence i oprema) - 42 boda, A2 - ukupna cijena ponuđenih usluga - 33 boda, B - zadržavanje postojećih ICT rješenja - 7 bodova, C - autorizacija programskih komponenti ICT rješenja - 6

bodova, D - funkcionalne značajke ICT rješenja - 4 boda, E - sistemska podrška na hrvatskom jeziku - 3 boda i F - jamstveni rok - 5 bodova.

Na sadržaj dokumentacije o nabavi žalbu je dana 23. travnja 2019. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio i naručitelju u roku za žalbu dostavio ponuditelj ABB d.o.o., Zagreb. Žalba je uređena podneskom zaprimljenim u ovom tijelu dana 16. svibnja 2019.

Žalitelj u žalbi u bitnom osporava zakonitost pojedinih odredaba dokumentacije o nabavi te žalbenim zahtjevom predlaže poništiti dio dokumentacije o nabavi u dijelu koji je zahvaćen nezakonitošću, odnosno točke 2.2. Kriterija, točke 2.3. Kriterija te Izjave o jamstvenom roku (Prilog I.). Žalitelj također traži da mu se naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

U odgovoru na žalbu naručitelj osporava žalbene navode te predlaže odbiti žalbu i zahtjev za naknadom troška kao neosnovane.

Tijekom žalbenog postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je djelomično osnovana.

Žalitelj osporava točku 2.2. Kriterija za odabir ponude (dalje: Kriterija) navodeći da je naručitelj propisao dodatno bodovanje zadržavanja postojećih ICT rješenja pri čemu je maksimalan broj bodova koji se može ostvariti linearno razmjerni zastupljenosti postojećih ICT rješenja u postrojenjima naručitelja. Navodi da je određivanje predmetnog kriterija na opisan način u cijelosti neopravdano, suprotno temeljnim načelima javne nabave, članku 285. ZJN 2016, praksi Europskog suda pravde i praksi ovog tijela odnosno da se radi o dodatnom kriteriju koji ima za posljedicu neopravdano pogodovanje i davanje prednosti određenim ponuditeljima čime se onemogućava jednak pristup postupku javne nabave svim ponuditeljima, pa tako i žalitelju. Smatra da se određivanjem kriterija koji značajniju prednost daje onim ponuditeljima koji nude ICT rješenja koja su najzastupljenija kod naručitelja onemogućuje učinkovito nadmetanje (protivno temeljnim načelima iz članka 4. ZJN 2016), budući da je posljedica navedenog isključenje svih onih ponuditelja čija ICT rješenja imaju manju zastupljenost kod naručitelja u odnosu na druga rješenja. Navodi da zaposlenici naručitelja sve sustave dobro poznaju i mogu ih održavati zbog čega je irelevantno u koliko je postrojenja naručitelja zastupljen pojedini ICT sustav. Nadalje, ističe da se predmetnim kriterijem uopće ne propisuje kvaliteta isporučene robe, odnosno opravdani objektivni kriterij (poznavanje sustava i mogućnost održavanja od strane zaposlenika naručitelja) već samo kvantitativni element, koji uopće nije relevantan u konkretnoj situaciji, a posebno ne na način kako je to odredio naručitelj. Navodi da iako naručitelj ima diskrecijsko pravo biranja primjenjivih dodatnih kriterija, kriteriji moraju biti određeni na precizan i što mjerljivi način uz osiguranje jednakog postupanja. Žalitelj se poziva na presudu Europskog suda Komisija/CAS Succhi di Frutta, C 496/99, EU:C:2004:236, t. 108. do 111., te na rješenje ovog tijela, KLASA: UP/II-034-02/12-01/467 od 30. svibnja 2012. Žalitelj ukazuje i na razliku u oznaci Kriterija navedenog u tablici pod oznakom B, dok je u opisu točke 2.2. Kriterija za isti navedena oznaka D.

Naručitelj se između ostalog očituje da je životno i logično da se najviše stečenog iskustva može imati na onim softverskim rješenjima kojima se više koristi, te da je za održavanje minimuma spremnosti svojih zaposlenika, uslijed rijetkog rukovanja s pojedinim ICT rješenjem, prinuđen svoje zaposlenika opetovano školovati, što iziskuje dodatne troškove. Navodi da je sukladno Priručniku s praktičnim primjerima za odabir ekonomski najpovoljnije, sporni kriterij vrednovao sa 7 bodova odnosno s obzirom da se predmetnim postupkom nabavljaju dvije inačice ICT rješenja, maksimalan broj bodova za pojedino ICT rješenje iznosi 3,5 bodova odnosno 3,5% procijenjene vrijednosti nabave ili 262.500,00 kuna što smatra u potpunosti razmjernim predmetu nabave te ekvivalentom vrijednosti opetovanog školovanja četrdesetak zaposlenika naručitelja. Navodi da su sva ICT rješenja dostupna na tržištu te smatra kako je u opisanom slučaju linearna raspodjela

bodova sukladno načelu zastupljenosti jedina pravedna, nije diskriminirajuća niti suprotna načelima javne nabave te ne dovodi ponuditelje u neravnopravan položaj.

Provjeravajući žalbeni navod utvrđeno je da su točkom 2. Kriterij za odabir ponude, kao sastavnim dijelom dokumentacije o nabavi, propisani sljedeći kriteriji: A1- Ukupna cijena ponudene robe (licence i oprema) 42 boda, A2 - Ukupna cijena ponuđenih usluga 33 boda, B - Zadržavanje postojećih ICT rješenja 7 bodova, C - Autorizacija programskih komponenti ICT rješenja 6 bodova, D - Funkcionalne značajke ICT rješenja 4 boda, E- Sistemska podrška na hrvatskom jeziku 3 boda i F - Jamstveni rok 5 bodova.

Točkom 2.2. Kriterija (Zadržavanje postojećih ICT rješenja) propisano je, između ostalog da u distribucijskoj mreži naručitelja trenutno postoji oko 430 postrojenja od čega 261 postrojenja koriste u primjeni tehnološke inačice zasnovane na modernim ICT rješenjima, dok se na ostalim postrojenjima uglavnom koriste ICT rješenja koja su već mahom tehnološki zastarjela. S obzirom da za navedene tehnološke inačice ICT rješenja naručitelj raspolaže sa četrdesetak vlastitih zaposlenika koji su stručno osposobljeni za rad s navedenim ICT rješenjima, posjeduju i višegodišnje vlastito iskustvo u interventnom održavanju odlučio je dodatno bodovati zadržavanje postojećih ICT rješenja kroz kriterij za odabir ekonomski najpovoljnije ponude jer bi promjenom, odnosno uvođenjem novih tehnoloških inačica ICT rješenja, morao ponovno stručno osposobljavati vlastite zaposlenike što iziskuje dodatne troškove osobito uzimajući u obzir i da je nakon nužnog osposobljavanja potrebno i izvjesno vrijeme praktičnog osposobljavanja i rada s novim tehnološkim inačicama ICT rješenja, nakon kojega će vlastiti zaposlenici naručitelja steći minimalan nivo iskustva i biti sposobni samostalno vršiti interventna održavanja, bez potrebe za angažiranjem dodatnih vanjskih usluga. Nadalje, navedeno je da bez obzira na vremena odziva ponuditelja na kvarove u jamstvenom roku, samo osposobljeni i iskusni zaposlenici naručitelja mogu riješiti smetnje u sustavu unutar petnaestak minuta od njihove manifestacije te bi u suprotnom naručitelj morao angažirati osoblje za ručno rukovanje postrojenjem čiji fizički odlazak u postrojenje neminovno produljuje trajanje prekida opskrbe električnom energijom što može uzrokovati dodatne troškove. Osim toga, propisano je da je maksimalni broj bodova koji se može ostvariti prema ovom kriteriju određen u tablici 1 pod oznakom D i linearno je razmjernan zastupljenosti postojećih ICT rješenja u postrojenjima, a vrijednosti za pojedino ICT rješenje propisane su u priloženoj Izjavi, koja je sastavni dio ove dokumentacije.

Iz Izjave o zadržavanju postojećih ICT rješenja (Prilog E) je razvidno da istom ponuditelji potvrđuju zahtjeve koje propisuje naručitelju poglavlju 2.2 - Kriterija za odabir ekonomski najpovoljnije ponude na način da navedu inačice ICT rješenja koje nude za programski SCADA sustav staničnog računala opisan u tablicama tehničkih specifikacija B.1.1. i za programski sustav KKU računala opisan u tablicama tehničkih specifikacija B.1.3.

Članak 4. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da je naručitelj u primjeni ovoga Zakona u odnosu na sve gospodarske subjekte obavezan poštovati načelo slobode kretanja robe, načelo slobode poslovnog nastana i načelo slobode pružanja usluga te načela koja iz toga proizlaze, kao što su načelo tržišnog natjecanja, načelo jednakog tretmana, načelo zabrane diskriminacije, načelo uzajamnog priznavanja, načelo razmjernosti i načelo transparentnosti.

Članak 200. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbeno te izrađena na način da omogući podnošenje usporedivih ponuda.

Članak 285. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da kriteriji za odabir ponude ne smiju biti diskriminirajući, moraju biti povezani s predmetom nabave te moraju omogućiti učinkovito nadmetanje.

Članak 403. stavak 1. ZJN 2016 propisuje da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, stavak 2. da je žalitelj obavezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi, a stavak 3. da je naručitelj obavezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je naručitelj za sporni kriterij propisao kako će dodjeljivati bodove linearno prema kvantitativnoj zastupljenosti postojećih ICT rješenja u njegovim postrojenjima obrazlažući navedeno potrebom dodatnog stručnog osposobljavanja zaposlenika u slučaju uvođenja novih ICT rješenja. Iako žalitelj u žalbi osporava predmetni kriterij navodeći da je protivan načelima javne nabave, da se istim neopravdano pogoduje određenim ponuditeljima i onemogućuje učinkovito nadmetanje, sukladno pravilu o teretu dokazivanja za navedene tvrdnje ne dostavlja dokaze. Osim toga, žalitelj pogrešno navodi da bi dodjeljivanje bodova na navedeni način dovelo do isključenja ponuditelja koji imaju manju zastupljenost ICT rješenja kod naručitelja, s obzirom da je spornom točkom 2.2. Kriterija jasno propisano da se ponuda ponuditelja koji ne dostave Izjavu o zadržavanju postojećih ICT rješenja neće proglasiti nevaljanom, nego da takva ponuda ne može ostvariti bodove po ovom kriteriju. Stoga, uzimajući u obzir da je naručitelj dokumentacijom o nabavi i u žalbenom postupku detaljno obrazložio potrebu dodatnog bodovanja zadržavanja postojećih ICT rješenja (dodatni troškovi školovanja) te da ovo tijelo nije utvrdilo povrede članka 285. ZJN 2016 i načela javne nabave, ovaj dio žalbenog navoda ocjenjuje se neosnovanim. Presuda Europskog suda i rješenje ovog tijela na koje se žalitelj poziva ne mogu primijeniti u konkretnom slučaju budući da se ne radi o istom činjeničnom i pravnom stanju.

Vezano za dio žalbenog navoda u kojem žalitelj ističe nesklad u oznaci Kriterija iz točke 2.2. navedenog u tablici (oznaka B) i oznake navedene u opisu navedene točke (oznaka D) ovo tijelo ocjenjuje osnovanim budući da je uvidom u spornu točku doista utvrđena razlika u navođenju oznake. Naime, sukladno članku 200. stavak 1. ZJN 2016 dokumentacija o nabavi mora biti jasna, precizna, razumljiva i nedvojbena te se s obzirom na utvrđenu nepravilnost ne može prihvatiti argumentacija naručitelja da je dokumentacija o nabavi u navedenom dijelu jasna, iako se radi o „tipfeleru“.

Žalitelj osporava točku 2.3. Kriterija navodeći da je određivanje predmetnog kriterija na opisani način u cijelosti neopravdano i diskriminatorno te da sprečava učinkovito nadmetanje, jer je riječ o dodatnom kriteriju koji očigledno neopravdano isključuje sve one ponuditelje koji nemaju ICT rješenja s izvornim kodom te preferira ponuditelje koji imaju ICT rješenja s izvornim kodom čime se neopravdano pogoduje, odnosno daje prednost samo određenim ponuditeljima, a istovremeno ograničava jednaki pristup postupku javne nabave svim ponuditeljima, pa tako i žalitelju. Žalitelj osporava obrazloženje koje je naručitelj naveo za sporni kriterij te pritom ističe kako uopće nije odlučno da li je ponuditelj nositelj izvornog koda ili ne, već je odlučno da li ponuditelj ima odgovarajući opseg ovlaštenja u pogledu istog, a koji opseg je naručitelj trebao jasno i određeno definirati dokumentacijom o nabavi. Smatra da i ponuditelj koji nije nositelj izvornog koda može imati širok opseg ovlaštenja dok vlasnik izvornog koda može svoje ovlasti prenijeti na drugoga. Navodi da je naručitelj netransparentno i nedovoljno precizno opisao traženje u Izjavi o autorizaciji programskih komponenti ICT rješenja kojom se od ponuditelja traži da samo sa Da/Ne označe posjeduju li izvorni kod, budući da iz navedenog naručitelj uopće neće imati saznanja o razini ovlaštenja ponuditelja koja proizlaze iz ponuđenih kodova. Smatra da je naručitelj predmetni kriterij trebao propisati na način da od ponuditelja za traži izjavu iz koje će biti razvidno da li je ovlašten izvršiti određene konkretne zahtjeve naručitelja u pogledu modifikacija i ažuriranja isporučenog ICT rješenja, neovisno o tome da li je ponuditelj vlasnik izvornog koda ili ne.

Naručitelj navodi da je spornom točkom jasno propisao kako će dodatno vrednovati one ponuditelje koji izjavom jasno naznače da posjeduju izvorni kod ili autorizacijska prava i razvojne mogućnosti za naknadne modifikacije koda za svaki od 20 navedenih softverskih modula čime se osigurava jednak tretman svih ponuditelja bez obzira na to u kojem su svojstvu u odnosu na vlasništvo na softverskim kodom za svaki od navedenih modula. Navodi da je propisao bodovanje ponuditelja koji je sam vlasnik softverskog koda i ponuditelja koji je stekao autorizacijska prava na izmjene softverskog koda, ne ulazeći pri tome u pravni odnos ponuditelja, vlasnika koda i eventualno nezavisne razvojne softverske kuće ili stvaratelja softverskog koda te da nije propisao što smatra prihvatljivim načinom stjecanja traženih prava. Dalje, ističe da sam opseg modifikacija nije nužno opisivati, niti je isti moguće predvidjeti u ovom trenutku, no svaka modifikacija se u konačnici svodi na naknadnu izmjenu isporučenog softverskog koda za posebne potrebe naručitelja

koja se sigurno neće moći napraviti ukoliko odabrani ponuditelj nema nikakvu kontrolu nad isporučenim kodom.

Točkom 2.3. (Autorizacija programskih komponenti ICT rješenja) propisano je da je tijekom eksploatacijskog vijeka isporučenog ICT rješenja realno očekivati da će biti nužne njegove naknadne prilagodbe uslijed tehnoloških promjena u okolini (zamjena računalne opreme i platforme zbog zastarijevanja, kvarova, fizičke ili tehnološke nadogradnje i modifikacije na postrojenju) zbog čega naručitelj dodatno vrednuje onog isporučitelja koji posjeduje izvorni kod, odnosno ima autorizacijska prava za programske komponente koje su sastavni dio isporučenog ICT rješenja što izravno doprinosi sigurnosti naručitelja u postojanje objektivnih mogućnosti naknadnog angažiranja isporučitelja za slučaj potrebe modificiranja izvornog koda isporučenog ICT rješenja. U suprotnom, naručitelj se dovodi u realnu opasnost da će isporučeno ICT rješenje morati nužno zamijeniti novim.

Iz Izjave o autorizaciji programskih komponenti ICT rješenja (Prilog F) je razvidno da istom ponuditelji potvrđuju zahtjeve koje propisuje naručitelj u poglavlju 2.3. - Kriterija za odabir ekonomski najpovoljnije ponude odnosno da za ponuđena programska rješenja/komponente iz tablice tehničkih specifikacija B.1, ponuditelj posjeduje izvorni kod odnosno autorizacijska prava i razvojne mogućnosti da može osigurati naknadne modifikacije dijelova softverskog koda.

Dakle, za kriterij Autorizacija programskih komponenti ICT naručitelj je propisao da će dodatno bodovati onog isporučitelja koji posjeduje izvorni kod, odnosno ima autorizacijska prava za programske komponente iz čega jasno proizlazi da će naručitelj osim ponuditelja koji posjeduje izvorni kod, bodovati i ponuditelja koji ima autorizacijska prava. Stoga, nije u pravu žalitelj kada navodi da je navedeno bodovanje diskriminatorno, da se istim pogoduje i sprečava učinkovito nadmetanje odnosno da isključuje sve ponuditelje koji nemaju ICT rješenja s izvornim kodom, budući da je naručitelj propisao da će bodovati i ponuditelja koji ima autorizacijska prava. Vezano za navod da je Izjava treba sadržavati konkretne zahtjeve naručitelja u pogledu modifikacija i ažuriranja, utvrđeno je da se u konkretnom slučaju radi o budućim i neizvjesnim okolnostima (tijekom eksploatacijskog vijeka isporučenog ICT rješenja) koje naručitelj u fazi izrade dokumentacije o nabavi ne može predvidjeti niti propisivati u Izjavi. Stoga se ovaj žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Žalitelj osporava Izjavu o jamstvenom roku (Prilog I.) navodeći da je zahtjev naručitelja kojim za isporučene programske drivere za IEC-60870-104 protokole prema nadređenim SCADA sustavima zahtijeva jednoznačnost ponašanja i interpretacije pojedinih tipova signala te obvezuje ponuditelje da naprave potrebne korekcije u programskom dijelu svojeg komunikacijskog drivera neosnovan, protivan ZJN 2016 te ima za posljedicu neopravdano pogodovanje, odnosno davanje prednosti samo određenim ponuditeljima čime se onemogućava jednak pristup postupku javne nabave svim ponuditeljima, pa tako i žalitelju. Smatra da se kompatibilnost ponuđenih uređaja u odnosu na nadređene postojeće SCADA sustave s kojima isti trebaju komunicirati potvrđuje certifikatima/potvrdama o sukladnosti ovlaštenih laboratorija za akreditaciju za određene protokole, u ovom slučaju IEC 60870-5-104, zbog čega je naručitelj potpuno neosnovano zahtijevao jednoznačnost ponašanja i interpretacije pojedinih tipova signala i obvezu isporučitelja da izvrši korekcije u slučaju da bude utvrđeno da nema jednoznačnosti. Navodi da u Izjavi o jamstvenom roku naručitelj aludira na to da ponuditelj posjeduje izvorni kod te obvezuje ponuditelja da poduzme potrebne korekcije u programskom dijelu svojeg komunikacijskog drivera, pri čemu po shvaćanju žalitelja uopće nije presudno da li je ponuditelj nositelj izvornog koda ili ne već je presudno da li ima odgovarajući opseg ovlaštenja u pogledu istog (koji opseg je naručitelj trebao jasno i određeno definirati).

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je spornom Izjavom propisao jamstvene uvjete koje je naručitelj spreman platiti, odnosno da su dio predmeta nabave softverski moduli kao sastavnica ICT rješenja (komunikacijski driveri) koji sukladno propisanim međunarodnim standardima komunikacijski povezuju ponuđeno ICT rješenje sa fizičkom opremom u postrojenju i sa postojećim nadređenim centralnim SCADA sustavima naručitelja. Navodi da je u konkretnom slučaju propisao da je komunikacijski protokol prema postojećim nadređenim sustavima u osnovi

propisan međunarodnim standardom IEC 60870-5-104, ali iz dostavljenih certifikata o usklađenosti ponuđenih ICT sustava ne mora biti nužno razvidno koje su sve funkcionalnosti komunikacijskog drivera usklađene sa normom, a s obzirom da naručitelj ne posjeduje istovjetne certifikate za sve postojeće nadređene SCADA sustave, dostavljeni certifikat ne bi imao s čime usporediti. Stoga smatra diskriminirajućim zahtjev žalitelja da se umjesto sadržaja jamstvenih uvjeta u dokumentaciji upravo propiše obveza ponuditeljima da dostave certifikat o usklađenosti s međunarodnom normom izdan od ovlaštenih laboratorija za akreditaciju, jer nije nužno da ponuđeno ICT rješenje neće korektno komunicirati sa okolinom ako nije certificirano (kao ni obrnuto). Dalje, navodi da za slučaj djelomične nekompatibilnosti, naručitelj nije spreman raditi izmjene na strani svog centralnog SCADA sustava zato što bi iste utjecale i na sva ostala postojeća ICT rješenja koja su instalirana po postrojenjima naručitelja i troškovi takve „prilagodbe“ postojećih sustava u pogonu bili bi enormni, već je u jamstvenim uvjetima propisao obvezu ponuditelja da u slučaju djelomične nekompatibilnosti napravi izmjene na strani ponuđenog ICT rješenja, kako bi se ponuđeno rješenje u potpunosti prilagodio već postojećima u sustavu.

Iz Izjave o jamstvenom roku proizlazi da isto minimalno mora pokriti: operativnu funkcionalnost opreme, nedostatke u materijalu i izradi, popravke svih detektiranih oštećenja komponenti opreme, uključujući zamjenu oštećenih komponenti s novim komponentama i korekcije softvera i firmvera zbog detektiranih nedostataka. Nadalje, predmetnom Izjavom je propisano da isporučeni programski driveri za IEC-60870-104 protokole prema nadređenim SCADA sustavima moraju biti kompatibilni s postojećima u navedenom tipovima centrima u smislu jednoznačnosti ponašanja i interpretacije pojedinih tipova signala. Ukoliko naručitelj prilikom puštanja u pogon objekta, ili kasnije tijekom trajanja jamstvenog roka, utvrdi da ponašanje signala prema nadređenom SCADA sustavu nije jednoznačno, ponuditelj se obvezuje poduzeti potrebne korekcije u programskom dijelu svojeg komunikacijskog drivera.

Zatim, točkom A.2.3. Tehničkih specifikacija (Jamstvo na funkcionalnost sustava za nadzor i upravljanje) propisna je, između ostalog obveza ponuditelja da programski driveri za IEC-60870-104 protokole prema nadređenim SCADA sustavima moraju biti kompatibilni s postojećim te ukoliko naručitelj prilikom puštanja u pogon objekta, ili kasnije tijekom trajanja jamstvenog roka, utvrdi da ponašanje signala prema nadređenom SCADA sustavu nije jednoznačno, obveza je ponuditelja da poduzme potrebne korekcije u programskom dijelu svojeg komunikacijskog drivera.

Uvidom u točku B.1.2. Tehničkih specifikacija (Licenca za komunikacijske protokole staničnog računala) utvrđeno je da su traženi komunikacijski protokoli koji će se koristiti za povezivanje SCADA sustava na sekundarnu opremu u postrojenju kao i na nadređeni centar upravljanja, pri čemu je po točkom 10. tražena Licenca za komunikacijski protokol prema standardu IEC 60870-5-104 za povezivanje sa nadređenim sustavima (SCADA sustav u DC-u, međuračunalno povezivanje).

Prema tome, žalitelj osporava traženje naručitelja sadržano u Izjavi o jamstvenom roku da isporučeni programski driveri moraju biti kompatibilni s postojećima (u smislu jednoznačnosti ponašanja i interpretacije pojedinih tipova signala) te obvezu ponuditelja da poduzmu potrebne korekcije u programskom dijelu svojeg komunikacijskog drivera ukoliko se utvrdi da ponašanje signala nije jednoznačno. Međutim, naručitelj je navedeno traženje propisao i točkom A.2.3. Tehničkih specifikacija koju žalitelj nije osporio. Osim toga, žalitelj navodi da se certifikatima potvrđuje kompatibilnost sustava/uređaja za pojedine protokole, ali ne dokazuje na predmetnim certifikatima može utvrditi kompatibilnost ponuđenih programskih drivera s postojećim, što je u biti predmet traženja u spornoj Izjavi. Nadalje, sukladno pravilu o teretu dokazivanja, žalitelj nije dokazao svoje tvrdnje da je zahtjev iz Izjave protivan ZJN 2016, da ima za posljedicu neopravdano pogodovanje odnosno ograničavanje jednakog pristupa javnoj nabavi svim ponuditeljima. Slijedom navedenog, žalbeni navod je ocjenjen kao neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo tijelo u dokumentaciji o nabavi nije utvrdilo osobito bitne povrede. Naime, ovo tijelo je provjerilo rok određen za dostavu ponuda i utvrdilo da je isti određen sukladno odredbama ZJN 2016. Što se tiče

kriterija za odabir ponude isti je određen kao ekonomski najpovoljnija ponuda. Nadalje, u odnosu na postojanje obveznih osnova za isključenje te mogućnosti da je naručitelj nakon isteka roka za dostavu ponude vodio pregovore ili da je ponuditelj izmijenio svoju ponudu suprotno odredbama ZJN 2016 navedena odredba nije primjenjiva u ovoj fazi predmetnog postupka javne nabave. Također, kriteriji za odabir gospodarskog subjekta određeni su sukladno člancima 256. do 259. te nije utvrđena povreda u smislu da naručitelj nije primijenio ili nepravilno primijenio koju odredbu izvora prava, što je bilo od utjecaja na zakonitost postupka, a za koju žalitelj nije znao niti mogao znati u trenutku izjavljivanja žalbe.

U skladu s prethodno navedenim, ovo tijelo temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 poništava dio DON-a u dijelu koji je zahvaćen nezakonitošću, kako je opisano u obrazloženju ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje. Stoga je odlučeno kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna. Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 3. istog članka propisuje da stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku. Nadalje, prema stavku 5. toga članka u slučaju djelomičnog usvajanja žalbe, Državna komisija može odlučiti da svaka stranka snosi svoje troškove, da se troškovi žalbenog postupka podijele na jednake dijelove ili da se podijele razmjerno usvajanju žalbe.

Žalbenim zahtjevom žalitelj predlaže poništiti dio dokumentacije o nabavi u dijelu koji je zahvaćen nezakonitošću, odnosno točke 2.2. Kriterija, točke 2.3. Kriterija te Izjave o jamstvenom roku (Prilog I.). S obzirom da je ovo tijelo poništilo samo točku 2.2. (Kriteriji za odabir ponude) u dijelu koji glasi: „Maksimalni broj bodova koji se može ostvariti prema ovom kriteriju određen je u tablici 1 pod oznakom D“, žalba je djelomično osnovana te je odlučeno da se žalitelju nadoknade troškovi razmjerno usvajanju žalbe odnosno iznos od 2.500,00 kuna, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 2.500,00 kuna zahtjev žalitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija kao neosnovan. Slijedom navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 6. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog Rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave.

Stranke žalbenog postupka:

1. ABB d.o.o.,
Zagreb, Ulica grada Vukovara 284
2. HEP – Operator distribucijskog sustava d.o.o.,
Zagreb, Ulica grada Vukovara 37